

Nr. 73

12 Mei 1955

REDACTIEADRES: Graaf Adolfstraat 61^b - Tel.: 31751

LEDENADMINISTRATIE:

Nieuwe leden : E.J. Jonathans - Hyacinthstraat 14
A. Hoitsma - Mozartstraat 23

Adresver.: Dr. E. J. van Kampen - Verl. Hereweg 23a - Tel.: 23429

STAUNTON I 1938 - 1955

Ter gelegenheid van het behalen van het kampioenschap en het promoveren naar de hoofdklasse van Staunton I hebben wij ons eens verdiept in de resultaten van het eerste tiental in het verleden, alsmede in de samenstelling van het team. Aannemende dat verschillende Staunton-leden dit eveneens interessert, kwam onderstaand overzicht tot stand.

Toen Staunton in 1938 naar de K.N.S.B.-competitie promoveerde, was deze competitie heel wat eenvoudiger van opzet dan tegenwoordig. Men kende slechts een le klasse A - waarin rechtstreeks werd gespeeld om het landskampioenschap - en een le klasse B, elk van 6 clubs. Tussen deze klassen bestond een promotie-degradatieregeling. Staunton kwam in 1938 dus in de le klasse B, die verder bestond uit H. Chr. S. V., Ha. S. G., Kralingen, Eindhoven en Max Euwe. Ons team was dat jaar als volgt samengesteld: J. M. A. Wind, C. Scholtens, Mr. J. A. Wolhuis, J. G. Nijssen, A. H. Roose, J. Groenevelt, dr. H. K. G. Bartstra, B. A. Flentge, dr. E. S. v. d. Vleugel en S. de Grebber. Als invallers traden o.a. enkele keren dr. J. de Graaf en A. Klok op. Staunton wist een zeer eervolle 3e plaats te bezetten. Kralingen werd kampioen. Een uittreksel van de eindstand:

38/39 Staunton 5 2 2 1 6 25½-24½

Ook in de twee volgende seizoenen waren het voornamelijk bovengenoemde spelers, die Staunton I vormden. In 1940/41 maakte W. J. Plinsinga zijn entree.

39/40 Staunton 5 1 1 3 5 18½-31½

Max Euwe werd kampioen; Staunton eindigde als laatste, maar werd vrijgesteld van het spelen van degradatiewedstrijden.

40/41 Staunton 3 1 - 2 2 13-17

Deze competitie werd halverwege stopgezet in verband met reorganisatieplannen. In 1941/42 werden 12 nieuwe teams tot de K.N.S.B.-competitie toegelaten. Er ontstonden nu 4 parallelgroepen, die regionaal werden ingedeeld. Staunton speelde in de Groep Centrum-Noord met Utrecht, Hilversum, V.V.G.A., Philidor en Bussum. Als nieuwe spelers zien we o.m. K. A. Boer, J. G. Heeres, J. R. B. Polée en wijlen J. Frik. Bussum behaalde het kampioenschap, Staunton werd derde.

41/42 Staunton 5 2 1 2 5 23½-26½

Een jaar later tegen dezelfde tegenstanders wederom de 3e plaats:

42/43 Staunton 5 3 - 2 6 26-24

In het seizoen 1943/44 behaalde Staunton het kampioenschap van één der groepen. Verdere bijzonderheden kunnen we echter niet geven, daar het Tijdschrift van de K.N.S.B. - onze voornaamste bron - toen niet verscheen.

Na de bevrijding werd nog 5 seizoenen lang met 4 parallelgroepen (van 7 teams) gewerkt. In 1945/46 werd door Staunton niet aan de competitie deelgenomen (reismoeilijkheden); maar een seizoen later waren we weer van de partij, tezamen met Philidor, Bussum, Utrecht, Hilversum, Amersfoort en De Dom. De opstelling van het eerste tiental - waarin enige nieuwe gezichten - luidde in 1946/47: H. Bunt, dr. ir. J. C. Scheffer, J. G. Heeres, dr. C. Scholtens, J. Wellner, W. J. Plinsinga.

J.R.B. Polée, dr. J. de Graaf, B.A. Flentge en L.J. Pluim. De vier eerstgenoemde spelers vormden hierna de vaste kern van Staunton I. In 1947/48 bleef de opstelling onveranderd, maar in 1948/49 kwamen er enkele wijzigingen. Pluim en Wellner verdwenen uit het team en ook Polée moest - tijdelijk althans - het veld ruimen. Hun plaatsen werden nu ingenomen door R.E.H. Westendorp Boerma, B.W. Kremer en J. Mensch. In 1949/50 verschenen E.H. Sprenger en H.K.A. Visser ten tonele ten koste van Flentge en de Graaf. De resultaten in deze 4 jaar waren:

1946/47	6	2	1	3	5	32	-28	5e plaats, kampioen Philidor
1947/48	6	2	1	3	5	31	-29	4e plaats, kampioen D.D.
1948/49	6	3	2	1	8	33	-27	3e plaats, kampioen Philidor
1949/50	6	1	3	2	5	31½	-28½	4e plaats, kampioen M. Euwe

Hiermee is een eind gekomen aan de periode van 4 parallelklassen en komt het tijdperk van 1 hoofdklasse, 2 eerste klassen en 4 tweede klassen. In 1950/51: de comeback van Polée (om niet meer te verdwijnen), de Graaf en Flentge. Niet meer opgesteld werden Kremer, Flinsinga en Mensch. In 1951/52 de definitieve vervanging van Westendorp Boerma en Flentge; dr. H.K.G. Bartstra en J.E. Haijer completeerden nu het team. In 1952/53 zijn de beide laatstgenoemden er weer uitgespeeld. Hun opvolgers zijn M.H. Klouwen en A. Kloek. In 1953/54 kregen we de geduchte versterking in de persoon van H.W. Felderhof en de rentree van mr. J. Mensch. Kloek en de Graaf moesten hun plaatsen prijsgeven. Ternauwernood werd aan degradatie ontsnapt. Of-schoon in het glorieuze seizoen 1954/55 het team weinig afweek van het vorige (Offerhaus en Kuiper i.p.v. Mensch en Klouwen) werd op bijzonder fraaie wijze het kampioenschap behaald. Vrijwel alle spelers waren stukken beter op dreef dan het voorgaande jaar. Hier volgen de resultaten in 1A gedurende de 5 laatste seizoenen:

1950/51	7	3	-	4	6	35½	-34½	3e plaats, kampioen D.D.
1951/52	7	4	-	3	8	38½	-31½	4e plaats, kampioen Ha.S.G.
1952/53	7	4	±	2	9	36½	-33½	3e plaats, kampioen Philidor
1953/54	7	2	1	4	5	32	-28	5/6e plaats, kampioen Ha.S.G.
1954/55	7	6	-	1	12	41	-29	Kampioen

----- Stauntisticus

GOED SEIZOEN VOOR DE MEESTE STAUNTON-TEAMS

Hoewel het seizoen 1954/55 nog niet helemaal achter de rug is (het 3e en 4e tiental zijn nog betrokken bij promotie- en degradatiewedstrijden) kan in elk geval reeds worden geconstateerd, dat het wedstrijdjaar 1954/55 onze club belangrijke successen heeft opgeleverd. Een overzicht hiervan geven we hieronder:

Na jarenlang met de beste voornemens te zijn gestart om telkens weer in de middenmoot te eindigen, is het eerste tiental er eindelijk in geslaagd beslag te leggen op het kampioenschap van de 1e klasse A in de K.N.S.B.-competitie, een schitterende prestatie, die waarschijnlijk het grootste wedstrijdsucces betekent, dat ooit door Staunton werd behaald. Sinds het uitkomen in K.N.S.B.-verband in 1938 betekent dit het tweede kampioenschap, maar het thans behaalde moet beslist hoger worden aangeslagen dan dat van 1943/44, toen een soort noodcompetitie werd verspeeld.

Ons team heeft uitstekend gespeeld en de nek-aan-nek-race met Hilversum met glans gewonnen. Vergelijking van onze resultaten met die van onze concurrent toont aan, dat het kampioenschap bovendien verdiend is behaald. Staunton heeft zich zelfs kunnen veroorloven de 4e wedstrijd tegen V.V.G.A. met 7½-2½ te verliezen (3 invalers en het spelen vlak na het G.S.C.-toernooi), om toch nog met 2 wedstrijdpunten en een half bordpunt meer op de eerste plaats te eindigen. Het aandeel van de diverse spelers van het kampioensteam in de winst luidt: Bunt 3½ uit 7, Scheffer 3 uit 7, Scholtens 4½ uit 7, Heeres 4 uit 7, Offerhaus 3½ uit 6, Felderhof 6 uit 7, Polée 3½ uit 7, Visser 4 uit 6, Sprenger 3 uit 4, Kuiper 3½ uit 5 en enkele invallers 2½ uit 7. De eindstand - welke nog eens met enige gerechtvaardigde trots wordt afgedrukt - ziet er als volgt uit:

Staunton	7	6	-	1	12	41
Hilversum	7	5	-	2	10	40½
Haarlem	7	4	-	3	8	38½
V.V.G.A.	7	3	1	3	7	37½
Bussum	7	3	1	3	7	36½
De Pion	7	3	1	3	7	32½
L.S.G.	7	2	1	4	5	33½
S.M.B.	7	-	-	7	-	20

Opvallend is het opnieuw degraderen van het - het vorig jaar nog in de hoofdklasse uitkomend - Leids Schaakgenootschap en ook het volkomen falen van het Nijmeegse

Strijdt met Beleid. Het verschil in speelsterkte in de 1e klasse A en de 2e klasse A is toch wel opvallend, gezien het regelmatig gering succes van de uit 2A gepromoveerde ploegen. Hier is het bewijs:

Seizoen	Debutant in 1A	Gesp	Gew	Gel	Verl	Pnt	Bordpnt
1950/51	Apeldoorn	7	2	-	5	4	28-42
1951/52	Hengelo	7	-	-	7	-	20½-49½
1952/53	Apeldoorn	7	1	1	5	3	31-39
1953/54	Unitas	7	-	-	7	-	24½-45½
1954/55	S.M.B.	7	-	-	7	-	20-50

In alle gevallen volgde meteen weer degradatie. Staunton I zal dus het volgend seizoen in de uit 8 clubs bestaande hoofdklasse uitkomen en dan als tegenstanders treffen: landskampioen V.A.S. (Amsterdam) met o.a. Cortlever, D.D. (den Haag) met Donner, Max Euwe (Amsterdam) met v.Scheltinga, A.S.C. (Amsterdam) met Prins, Utrecht, N.R.S.V. (Rotterdam) en de oude tegenstander Philidor uit Leeuwarden. Indien Staunton zich na de uitzondering van dit jaar - in de toekomst weer gaat aandienen als de "ploeg van het gulden midden" mogen we niet ontevreden zijn.

Ook het tweede tiental kan met een vierde plaats in de 2e klasse A van de K.N.S.B. terugzien op de beste prestatie (voor de eerste maal meer bordpunten vóór dan tegen) sinds het uitkomen in deze klasse. Het is zelfs niet onmogelijk, dat het volgend seizoen - nu Unitas is gepromoveerd en S.M.B. terugkeert - een gooi kan worden gedaan naar het kampioenschap. Sedert de instelling van de 2e klasse zijn de resultaten van Staunton II geweest:

1950/51	6	3	1	2	7	27½-32½	{ 7 teams, 3e plaats }
1951/52	6	2	-	4	4	25-35	{ 7 teams, 6e plaats }
1952/53	6	2	1	3	5	28½-31½	{ 7 teams, 5e plaats }
1953/54	7	1	2	4	4	30½-39½	{ 8 teams, 5e plaats }
1954/55	7	3	2	2	8	36½-33½	{ 8 teams, 4e plaats }

De individuele resultaten waren dit jaar: Wijma 1½ uit 5, Mensch 2 uit 3, v.Kampen 3 uit 2, Boer 2½ uit 7, Fokkens 3 uit 7, Kloek 2 uit 7, Uchtman 4 uit 6, de Jong 5 uit 7, de Graaf 4 uit 6, Bartstra 4 uit 6 en diverse invallers 7½ uit 14. Het aantal invallers was dus vrij hoog, hun score echter behoorlijk.

Over Staunton III kunnen we helaas niet tevreden zijn. Deze op papier sterke ploeg bezet in de eindrangschikking van de 1e klasse Nosbo de voorlaatste plaats met slechts drie punten uit een te behalen maximum van 14. De gescoorde bordpunten (34, terwijl de hoger geëindigde clubs Stadskanaal, Hoogezand en Assen resp. 34, 32 en 27½ bezitten) wijzen er echter wel op, dat men misschien met pech te kampen heeft gehad en de bordpunten op de verkeerde manier zijn gedistribueerd. In dit verband willen we nog opmerken, dat ons het doorslag geven van de gescoorde bordpunten billijker voorkomt dan van de z.g. wedstrijdpunten. Maar vooralsnog moeten we in de K.N.S.B.- en NOSBO-competitie met het laatste rekening houden. Het gevolg van Staunton III's voorlaatste plaats is, dat ons team thans degradatiewedstrijden moet spelen, o.a. met Staunton IV.

Ons laagste team heeft het namelijk in de beroemde "sterke" 2e klasse C prima gedaan. Met 4 gewonnen en 2 verloren wedstrijden kon de 2e plaats worden bereikt achter het Winschoter v.d.Linde, maar voor sterke eerste teams van N.O.S. en Haren. Daar deze groep de sterkste "parallel"-groep was in de 2e klasse mogen de no.'s 1 en 2 deelnemen aan de promotiewedstrijden en komt dus ook het vierde van ons hiervoor in aanmerking.

Aan deze inmiddels begonnen competitie nemen behalve Staunton III en IV, v.d.Linde, Schaakmat (2e Exloërmond) en N.O.S. II deel. De twee hoogstgeplaatste teams zullen een plaats krijgen in de 1e klasse, de rest komt in de nieuw gevormde Reserve 1e Klasse; Staunton III startte met een overwinning op de grootste concurrent v.d.Linde (6-4) bijzonder goed en we twijfelen er niet meer aan, of onze club zal ook het volgend jaar weer in de 1e klasse zijn vertegenwoordigd. Staunton IV heeft nog niet gespeeld en zal, hoe de resultaten ook mogen uitvallen, in ieder geval op een kleine promotie - van de 2e klasse naar Res. 1e klasse - mogen rekenen.

Helaas is het niet mogelijk het programma van de promotie-degradatie wedstrijden hier te publiceren, zoals in de bedoeling had gelegen. In het in het Nosbo-Nieuws gepubliceerde programma worden nog wijzigingen aangebracht, welke momenteel nog niet bekend zijn. Alleen is de datum voor de wedstrijd Staunton III-Staunton IV reeds veranderd van 26 Mei in 12 Mei.

H.B.

WEDSTRIJDVERSLAGENSTAUNTON I - DE PION 7 - 3

23-1-55

1. H. Bunt - C. Struylaart 0 - 1; 2. Dr. Ir. J. C. Scheffer - E. Struylaart 1 - 0; 3. Dr. C. Scholtens - H. Baauw 1 - 0; 4. Mr. W. A. Offerhaus - B. v. d. Horst 1 - 0; 5. Mr. J. G. Heeres - Drs. Th. v. Kleef $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 6. J. R. B. Polée - G. Baauw 0 - 1; 7. H. K. A. Visser - J. Bruinsma $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 8. H. W. Felderhof - G. Coomans 1 - 0; 9. E. H. Sprenger - H. Struylaart 1 - 0; 10. H. R. Bult - Drs. J. T. Teng 1 - 0.

Een van de verheugende feiten van dit seizoen is de geweldige fightingspirit, waarmee het eerste ten strijde trekt. Nadat Felderhof ons Zaterdag weer een nuttige voorsprong had bezorgd, begon het Zondag aan alle borden streng positioneel, om de voorsprong te consolideren, maar binnen de 20 zetten was het haast overal een woest handgemeen geworden.

Scholtens was ook ditmaal weer het eerst klaar. Zijn tegenstander bedacht in een moeilijke positie een bevrijdende aanvalscombinatie, welke echter door enige tegenoffers werd weerlegd, waarna een eindspel van toren tegen twee lopers plus een doos vol pionnen hem geen kans meer liet. Sprenger scheen dit voorbeeld te zullen volgen. Een stukoffer in de opening gaf hem al spoedig gewonnen spel. Op het beslissende moment wikkeld hij echter af naar een gewonnen eindspel inplaats van mat te geven, zodat het winstpunt eerst na een wedloop tegen de klok definitief werd.

Aan diverse andere borden werd er ook lustig op los geofferd. Bunt kwam slecht te staan, offerde een paard en kreeg een sterke aanval. Struylaart gaf het stuk echter op tijd terug en had reeds een zeer gunstig eindspel gekregen, toen Bunt zich bij vergissing mat liet zetten. Scheffer had het eveneens zwaar te verantwoorden in de opening. Langzaam aan kreeg hij wat aanval, verhaastte de procedure door een stukoffer, maar had enige hulp van zijn tegenstander nodig alvorens de aanval doorsloeg.

Offerhaus kreeg een overwegende positie, maar stak zich toen in een wespennest, waarin eeuwig schaak onvermijdelijk leek. Na lang nadenken besloot hij tot een zeer riskant pionoffer, dat enige zetten later plotseling een heel stuk opleefde. Heeres stond de hele partij zeer overwegend, maar zijn tegenstander weerstond de druk uitstekend. Toen Heeres in tijdnood afwikkelde, ging zijn voordeel goeddeels verloren, zodat de huiswijt na afloop geen winst meer kon aantonen. Polée speelt tegenwoordig nogal eens vabanque-partijen. Ook nu stortte hij zich opgeruimd in allerlei avonturen, schwindelde er heel ingenieus weer uit, maar kwam toch niet verder aan een eindspel van toren en pion tegen loper, dat kansloos was. Visser was ook al door de offerepidemie aangetast. In een op en neer golvende strijd, waarin op de materiaalverhouding nauwelijks werd gelet, ontstond tenslotte een eindspel, waarin zijn toren tegen een loper en twee pionnen moest optornen, maar dat wegens de slechte loper toch zeer gunstig stond. Bij analyse bleek het evenwel niet te winnen. Bult kreeg door voortreffelijk positie spel belangrijk voordeel, maar verslaptte weer in het vijfde uur. Niettemin stond het toreneindspel met twee pionnen meer nog zo gunstig, dat hij bij de arbitrage het verdiende winstpunt kreeg.

S.

13-2-55

B.S.G. - STAUNTON I $3\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$

1. J. J. v. Oosterwijk Bruyn - H. Bunt 0 - 1; 2. G. R. D. Doesburgh - Dr. Ir. J. C. Scheffer $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 3. J. J. v. Weering - Dr. C. Scholtens $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 4. W. Wiggers - Mr. W. A. Offerhaus 0 - 1; 5. Dr. J. C. v. Epen - Mr. J. G. Heeres $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 6. M. H. Klouwen - H. W. Felderhof 0 - 1; 7. C. L. C. Dekker - J. R. B. Polée 0 - 1; 8. M. Sonnenberg - H. K. A. Visser 1 - 0; 9. Ir. H. Mondria - E. H. Sprenger 0 - 1; 10. A. M. v. Epen - H. de Jong 1 - 0.

De nek aan nek race met het H. S. G. is ook in de 6e ronde onbeslist gebleven. Wij sloegen Bussum met $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$, maar ook Hilversum won van L. S. G. met $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ en zo zal dus de wedstrijd Staunton - H. S. G. de beslissing omtrent het kampioenschap moeten brengen.

Felderhof begon Zaterdag met een overwinning op ons ex-lid Klouwen en ook Zondag hadden we al spoedig enig overwicht. Na enige uren leek het echter een dubbeltje op zijn kant te zullen worden. Bunt had tegen Oosterwijk Bruyn een stuk geofferd zonder dat de aanval doorsloeg, Visser had zonder compensatie een stuk practisch weggegeven en van de rest viel nog weinig te zeggen. Scheffer was tegen v. Doesburgh in het voordeel, Scholtens tegen v. Weering eveneens, maar beide moesten om niet te veel risico te nemen tot remise besluiten. Sprenger kwam zeer gunstig uit de opening en wist zijn voordeel om te zetten in een gewonnen eindspel. In het volgende uur leek alles ons mee te zitten. Visser verloor weliswaar, maar Polée wist na een dubieus pionoffer een stuk te winnen en ook Heeres kreeg winstkansen. Bunt bekroonde zijn stukoffer op lange termijn met een fraaie mataanval en een aantal Hilversummers, na

-5-

hun overwinning op L.S.G. ijlings naar Bussum getogen, om te zien hoe wij het er af brachten, stond met lange gezichten naar onze verwachte 7 - 3 overwinning te kijken.

De tijdnood in het laatste speeluur werkte echter ten gunste van onze gastheren. Polée bracht de stand op 6 - 2, maar de Jong, die Kuiper verving en die tegen v. Epen uitstekend stand had gehouden, nam zijn kansen onvoldoende waar. Hij haalde de 50e zet, maar een korte analyse tijdens de terugreis toonde aan, dat de stand onhoudbaar was.

Ook Heeres heeft vermoedelijk een steek laten vallen. Hij had wel een pion meer, maar een ver opgedrongen vrijpion gaf zijn tegenstander voldoende remisekansen. Zo werd het dan $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$, waarmee we nog steeds een half bordpunt op Hilversum achter zijn.

S.

6-3-55

STANTON I - H.L.S.G. $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

1. H. Bunt - D. F. de Lange $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 2. Dr. Ir. J. C. Scheffer - H. W. Wichers 0 - 1; 3. Dr. C. Scholtens - W. Driessenhuizen 0 - 1; 4. Mr. W. A. Offerhaus - H. H. Hamers 0 - 1; 5. H. W. Felderhof - A. C. Swart 1 - 0; 6. Mr. J. G. Heeres - W. Plomp $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$; 7. J. R. B. Polée - J. H. W. v. Helden 1 - 0; 8. H. K. A. Visser - J. J. v. Oosterom 1 - 0; 9. E. H. Sprenger - K. Maartense 1 - 0; 10. E. H. Kuiper - H. v. Hofwegen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

In een enerverende wedstrijd is het eerste erin geslaagd om tot de hoofdklasse door te dringen. Zaterdag had Felderhof de score weer geopend, daarmee een record resultaat boekend van 6 uit 7! Het begin was Zondag al direct spannend. Na een 20-tal zetten was aan diverse borden de materiaalverhouding ernstig verstoord. Polée had een hele toren geofferd, maar kreeg daarvoor een machtig blok centrumpionnen, die diverse stukken en een nog niet gerocheerde koning bedreigden. Scholtens had voor een kwaliteit een grote ontwikkelingsvoorsprong. Offerhaus had een toren buitgemaakt, maar kreeg daarvoor een formidabele koningsaanval te verduren. Ook op de andere borden ging het heet toe. Kuiper kwam speedig tot remise, maar Visser, die vanuit de opening het middenspel praktisch had overgeslagen, voerde een moeilijk eindspel op subtiel wijze tot winst.

Bunt kwam tegen de De Lange eveneens na een moeilijk middenspel tot remise, maar Offerhaus werd door een hele schare pionnen onder de voet gelopen (3 - 2). Op de andere borden was nog volop spanning. Scheffer stond gedrukt zonder veel te kunnen ondernemen. Scholtens had zijn kwaliteit weer terug, maar moest tegen een sterk loperpaar optornen, terwijl Heeres een pion voorkwam, echter bij ongelijke lopers.

Polée won in de loop van de strijd zoveel materiaal terug, dat zijn tegenstander het ten slotte maar opgaf (4 - 2) en Sprenger stond uitstekend, zonder nochtans duidelijk gewonnen te staan. Scheffer bracht de spanning er weer in door in een remise toreneindspel in tijdnood een bok te maken (4 - 3), terwijl Scholtens ten koste van een pion het loperpaar onschadelijk maakte, om een lopereindspel van 3 tegen 2 pionnen te forceren, dat remise leek. In het laatste kwartier wist Sprenger de overwinning veilig te stellen door een aantal pionnen buit te maken (5 - 3). Daarmee waren we nog steeds niet officieel kampioen, want om de twee afgebroken partijen ontstond nog een hele discussie. Onze gasten wilden de partij van Scholtens persé winnen en deze gaf toe, op voorwaarde, dat Heeres dan zonder verdere arbitrage zijn half punt kreeg. Daarmee waren dan de $5\frac{1}{2}$ punt mitsgaders de promotie naar de hoofdklasse een feit.

Rest nog te vermelden, dat de belangstelling zowel van officiële NOSBO-zijde als van de andere Groningse clubs en van onze eigen leden verkwikkend groot was, dat Dr. Bartstra namens de NOSBO onze club en het tiental feliciteerde en dat ook namens H.L.S.G. een gelukwens werd uitgesproken, versierd met het lichtelijk archeologische moppe over de kannibalen dezer afgelegen jungle. Dr. de Graaf stelde in zijn dankwoord dan ook vast, dat de kannibalen inmiddels althans vrij goed hadden leren schaken. Hij had er mogelijk nog aan toe kunnen voegen, dat als teken van de toenemende civilisatie de zondelingen tegenwoordig niet meer rauw worden gegeven, maar aan beide kanten goed d'org'stucken!

Het "maal" werd in "De Faun" nog besproken met een borrel op de goede afloop, hetgeen als laatste merkwaardige en zeldzame gebeurtenis van deze bijzondere competitie hier geboekstaafd zij.

S.

(Naar aanleiding van het behaalde kampioenschap ontvingen wij schriftelijke gelukwensen van de in onze groep uitkomende clubs Haarlem, V.V.G.A., de Pion, Bussum en L.S.G. Red.)

MEDEDELING VAN DE WEDSTRIJD-COMMISSIE

ZOMER-COMPETITIE ???

Het schema voor de Winterwedstrijden 1954 - 1955 was zó opgezet, dat einde April alle groepen uitgespeeld konden zijn. Er was dan voldoende tijd geweest voor een zomer-competitie.

Ook dit jaar echter is er van het papieren schema weinig terecht gekomen. In de groepen 1, 2 en 3 moet nog een vrij groot aantal partijen worden gespeeld.

Enkele van onze prominente spelers zijn bovendien betrokken bij de NOSBO kampioenschappen. En dan hebben wij nog voor de boeg, de degradatie-wedstrijden van ons derde en de promotie-wedstrijden van ons vierde team. Daarmee zijn een groot deel van de spelers uit de groepen 2 en 3 een paar maanden bezet.

Groep 4 is praktisch uitgespeeld. Voornamelijk doordat in die groep, door verschillende oorzaken, vier spelers zijn uitgevallen.

Bij voldoende belangstelling is de Wedstrijd-commissie gaarne bereid voor de leden, die hun winterwedstrijden hebben beeindigd, een zomer-competitie te organiseren. Ook voor onze nieuwe leden zou dit een goede gelegenheid zijn geheel te acclimatiseren.

Aanmeldingen voor deze Zomer-competitie s.v.p. vóór 21 Mei bij

H.J. Wolthuis
van Brakelplein 38b